

СЕ БИХМЕ СЪ МАКЕДОНЦЫТЕ, И КАКВО ТРЕБА ДА НАПРАВИМЕ; НАЧАЛНИЦЫТЕ ОТВѢЦИАЛИ: БЕРХОВ-НѢЙШІЙ ЦАРЮ, ЧЕЛОВѢЦЫ НА КОЙЖТЪ ДА НЕПРА-ЩАШЪ, ТОКМО ГОЛѢМЫТЕ СЛОНОВЕ ДА ПРИГОТВИМЕ ДА ОТИДАТЬ.

ПОРО ПУЩА СЛОНОВЕ.

Поро-тѣтакси пѣснализ 100: хїлады слона. Направилъ кѣлы отгоре имъ, и сѣдели на всакій слонъ отгоре 20: человѣцы вображенны. Александръ отивалъ срецо лицата на-слоновете, и повелилъ на всакій конникъ да тѣри званцы на коньжтъ си: ималъ и пѣши вображенни 200: хїлады, на които повелилъ да сѣчатъ ногѣте на-слоновете. Сѣяраласе прочее пѣшата войска Александрова сось слоновете, и закачели войните да имъ сѣчатъ ногѣте. Слоновете като чвали званците които били на конѣте, уплашилисе и закачели да бѣгатъ надира. Тогава Александръ ўбилъ отъ войската Порова 30: хїлады, а отъ Александровата само 12: хїлады се ўбили. Поро като видѣлъ това, преминалъ Алфей рѣка съ кораблите си и распространѣлъ колыките си на край рѣката. А Александръ останалъ отъ драгата страна, и се глѣдали единъ драгъ.

ФІЛОНЪ ДОБОЖДА ВОЙСКА НА АЛЕКСАНДРА.

Слѣдъ 6: дни дешелъ и Філонъ и Селевкій при Александрѣ сось сичката западна войска, коато била множество безчисленно и сичките вображенни. Закели и 100: хїлады конѣ отъ оборъта, заедно съ 30: хїлады камылъ нато-